

Projekt

UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W OLECKU

z dnia 2020 r.

w sprawie przekazania skargi według właściwości

Na podstawie art. 231 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.) Rada Miejska w Olecku uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji z dnia 16.06.2020 roku, stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały, Rada Miejska w Olecku uznaje się za niewłaściwą do rozpatrzenia skargi Pana P.B. z dnia 15.05.2020 r. przekazanej do Rady Miejskiej w Olecku.

2. Skargę, o której mowa w ust. 1, przekazuje się Samorządowemu Kolegium Odwoławczemu w Olsztynie, jako organowi właściwemu do jej rozpatrzenia w trybie art. 156 kodeksu postępowania administracyjnego.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Olecku do przesłania skarżącemu odpisu niniejszej uchwały na adres wskazany w skardze.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Grzegorz Kłoczko

Uzasadnienie

W dniu 15 maja 2020 r. do Rady Miejskiej w Olecku wpłynęła skarga Pana P.B. z dnia 11 maja 2020 r. na działanie Burmistrza Olecka

Skarga dotyczy postępowania administracyjnego w sprawie o ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego STBK na dz. nr ewid. 159 przy ulicy Zamostowej zakończonej ostateczną decyzją. Zgodnie z art. 235 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 ze zm.) skargę w sprawie, w której wydano decyzję ostateczną, uważa się zależnie od jej treści za żądanie wznowienia postępowania, stwierdzenia nieważności decyzji albo jej uchylecia lub zmiany, które może być uwzględnione, z zastrzeżeniem art. 16 § 1 zdanie drugie. Organem właściwym do rozpatrzenia wniosku o wznowienie postępowania, zmiany lub uchylenie decyzji ostatecznej jest Burmistrz Olecka, zaś do rozpatrzenia wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie. Stąd też skargę powinien rozpatrzyć merytorycznie jeden z tych organów zgodnie z treścią zawartą w piśmie stanowiącym skargę. W świetle art. 235 K.p.a. pismo skarżącego powinno zostać uchwałą przekazane do jednego z tych organów.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Olecku po zapoznaniu się z opinią Burmistrza w przedmiotowej sprawie zajęła stanowisko, aby przedmiotową skargę przekazać do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie, jako organu właściwego do stwierdzenia nieważności decyzji. Co prawda w treści skargi pojawiają się zarzuty, co do nieuwzględnienia skarżącego jako strony postępowania, co wskazywałoby na chęć wznowienia postępowania, do którego właściwy jest Burmistrz Olecka, jednakże pojawia się również zarzut rażącego naruszenia prawa w wydaniu decyzji, co stanowi podstawę prawną wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji. Również kierowanie zarzutów wobec Burmistrza sugeruje, że intencją skarżącego nie jest rozpatrzenie sprawy przez ten organ.

Wyjaśnienia dotyczące przebiegu sprawy:

Burmistrz Olecka na wniosek operatora sieci telefonii komórkowej P4 Sp. z o. o. z dnia 04 marca 2020 r. złożony zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r., poz. 293 ze zm.) wszczął postępowanie na ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego polegającej na budowie stacji bazowej telefonii komórkowej (SBTK) na działce o numerze ewidencyjnym 159 zlokalizowanej w końcowej części ulicy Zamostowej. Do wniosku dołączył, jako dowód w sprawie, ostateczną decyzję Burmistrza Olecka z dnia 18 grudnia 2019 r., znak GKO.6220.21.2019, umarzającą postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla w/w przedsięwzięcia jako bezprzedmiotowe. Informacja o wszczęciu postępowania została podana do publicznej wiadomości w drodze obwieszczenia zamieszczonego na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Olecku oraz na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej w dniu 06 marca 2020 r. Pan P. B. zwrócił się do Burmistrza Olecka pismem z dnia 14 marca 2020 r. (data wpływu 17 marca 2020 r.), w którym w punkcie 1 wnioskuje o uznanie go za stronę postępowania. Pozostała treść wystąpienia odnosiła się do wydanej przez Burmistrza Olecka decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedmiotowej inwestycji. Badając wniosek Pan P. B. organ ustalił lokalizację nieruchomości wnioskodawcy stwierdzając, że działka o numerze ewidencyjnym 98/4, którą zamieszkuje, jest oddalona ok. 210 m od planowanej inwestycji. Uwzględniając treść wniosku operatora P4 Sp. z o. o. oraz regulacje wynikające z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r. poz. 1839, § 3, ust. 1 pkt. 8) ustalony został obszar w odległości 70 m od planowanej instalacji na trzech kierunkach ustawienia anten mogących znacząco oddziaływać na środowisko, w którym nie znalazła się nieruchomość Pana P. B. W tych granicach, zgodnie z w/w rozporządzeniem "zamyka się" oddziaływanie instalacji na otoczenie. Bezsporne jest, że nieruchomość skarżącego pozostaje w odległości znacznie przekraczającej wskazanym wyżej zasięg oddziaływania inwestycji. Niewątpliwie zatem, pozostaje ona w znacznej odległości poza ustalonym oddziaływaniem planowanej inwestycji.

Nawiązując do formy odmowy przyjęcia Pana P. B. za stronę postępowania – odpowiedź udzielona pismem - należy stwierdzić że, Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 256) nie przewiduje orzekania w formie postanowienia, czy innego aktu o uznaniu danego podmiotu za stronę już toczącego się postępowania (wszczętego z urzędu lub na wniosek innej strony). Brak formy orzekania o dopuszczeniu danego podmiotu do udziału w postępowaniu jako strony oznacza, że nie jest możliwym wnoszenie środka zaskarżenia na takie rozstrzygnięcie, na co wskazuje skarżący.

Burmistrz nie uznał wniosku Pana P. B. o przyjęcie za stronę w postępowaniu, ponieważ został wykazany interes faktyczny, a nie interes prawny, czego wymaga art. 28 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 256). Interes prawny, ze wskazaniem na normę prawną, to osobisty, konkretny i aktualnie prawnie chroniony interes, który może być realizowany na podstawie określonego przepisu, bezpośrednio wiążący się z indywidualnie i prawnie chronioną sytuacją strony. O istnieniu tego interesu można mówić, gdy istnieje związek o charakterze materialnoprawnym między obowiązującą normą prawa administracyjnego, a sytuacją prawną konkretnego podmiotu prawa, polegającą na tym, że akt stosowania tej normy może mieć wpływ na sytuację tego podmiotu na gruncie administracyjnoprawnym" (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 17 maja 2016 r., sygn. akt II OSK 2148/14). Interesu prawnego nie należy przy tym mylić z interesem faktycznym, który nie stanowi przesłanki uznania podmiotu za stronę postępowania, a oznacza sytuację, w której podmiot jest zainteresowany rozstrzygnięciem sprawy administracyjnej, lecz nie znajduje to oparcia w przepisach prawa materialnego powszechnie obowiązującego (m.in. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 25 maja 2016 r., sygn. akt VII SA/Wa 1622/15).

Należy zauważyć również, że skarżący nie rozróżnia etapów prowadzonych postępowań łącząc w jedno zakończone ostateczną decyzją postępowanie o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wszczęte postępowanie o ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego na lokalizację STBK oraz postępowanie o wydanie decyzji pozwolenia na budowę, do którego trybu skarżący przytacza wyrok Wojewódzkiego Sądu Wojewódzkiego we Wrocławiu.

W swoim wystąpieniu Pan P. B. również zarzucił sprzyjanie burmistrza operatorowi P4 Sp. z o. o. poprzez zapewnienie gminie domniemanych korzyści z tytułu udostępnienia nieruchomości gminnej nr ewid. 159 na lokalizację STBK, a także utrzymywanie nie zakończonych dwóch postępowań na lokalizację STBK na działce o nr ewid. 103/1. Na udostępnienie dz. nr ewid. 159 nie powstał żaden dokument intencyjny, a tym bardziej umowa dzierżawy, czy sprzedaży. Zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2020 r. poz. 65 ze zm.) umowę na dzierżawę gruntu na czas dłuższy niż trzy lata Burmistrz może zawrzeć za zgodą Rady Miejskiej w Olecku, wyrażoną w formie uchwały. W projekcie uchwały wskazuje się przedmiot dzierżawy, dzierżawcę oraz cel dzierżawy, zgodny z mpzp, decyzją o ustaleniu warunków zabudowy lub ostateczną decyzją lokalizacji inwestycji celu publicznego.

Postępowania dotyczące ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego STBK na dz. nr ewid. 103/1 przy ulicy Zamostowej zostały zawieszona na wnioski inwestora P4 Sp. z o. o.

Należy dodać, iż o decyzję celu publicznego może wystąpić każdy podmiot nie będący właścicielem, a wydana decyzja nie rodzi praw do terenu

Reasumując, skarga Pana P. B. w stosunku do Burmistrza Olecka, nawet gdyby znajdowała się w kompetencji Rady byłaby niezasadna. Na marginesie należy wskazać, że na wydaną decyzję ustalającą lokalizację inwestycji celu publicznego, podnosząc również nieuznanie za stronę postępowania, można złożyć odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie, po opublikowaniu obwieszczenia na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Olecku oraz tablicy ogłoszeń.

Przewodniczący Komisji
Skarg, Wniosków i Petycji
Alicja Stefanowska